

Bemærkninger til forslaget.

På den 30. internationale arbejdskonference i Genève i 1947 vedtoges den som bilag aftrykte konvention nr. 81 om arbejdstilsyn inden for industri og handel.

Til konventionen, der indeholder de principielle bestemmelser om arbejdstilsyn, er knyttet en henstilling indeholdende mere detaljerede regler.

Medens en ratifikation af konventionen ikke var forenelig med bestemmelserne i lov nr. 143 af 29. april 1913 om arbejde i fabrikker m. v. samt det offentlige tilsyn dermed, er der efter gennemførelsen af lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse (som ændret ved lov nr. 71 af 28. marts 1956) samt lov nr. 227 af 11. juni 1954 om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed åbnet mulighed for dansk tiltrædelse af konventionen, idet der ved sidstnævnte lov er etableret tilsyn med arbejdsforhold inden for handels- og kontorvirksomhed, ligesom en række bestemmelser i de nævnte love er udformet under hensyntagen til konventionens principper, jfr. nærmere herom bemærkningerne til forslag til lov om arbejderbeskyttelse (Rigsdagstidende 1951-52, tillæg A. sp. 2721-2882).

De lande, der ratificerer konventionen, forpligter sig ifølge dennes bestemmelser til at opretholde en arbejdstilsynsordning for såvel industrielle arbejdssteder som arbejdssteder inden for handel, omfattende alle arbejdssteder, for hvilke fabrikinspektører er forpligtede til at påse overholdelsen af lovbestemmelser om arbejdsforhold og beskyttelse af arbejdere under arbejdet.

De nærmere regler for organisationen af tilsynet med industrielle arbejdssteder indeholdes i artiklerne 3-21. I artikel 3 er der fastsat en række almindelige regler om tilsynets opgaver og formål, medens artiklerne 4-11 indeholder bestemmelser

om arbejdstilsynets forhold til myndighederne, tilsynspersonalets ansættelsesvilkår, antallet af fabrikinspektører og teknisk personale m. v. Artiklerne 12-13 og 15 indeholder bestemmelser om fabrikinspektørernes beføjelser og forpligtelser ved tilsynets udøvelse.

Tilsynsordningen for handelsmæssige arbejdssteder skal ifølge artikel 24 opfylde de i artiklerne 3-21 for tilsynet med industrielle virksomheder fastsatte krav, for så vidt de måtte kunne finde anvendelse.

Efter artikel 29 er der adgang til fra konventionens gennemførelse at undtage områder med ringe befolkningstæthed, for hvis vedkommende konventionens bestemmelser må anses for uigennemførlige. Herefter vil anvendelse af konventionen kunne undlades i Grønland, der ikke omfattes af bestemmelserne i de forannævnte love om arbejderbeskyttelse. For så vidt angår Færøerne bemærkes, at de af konventionen omhandlede forhold ifølge lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre er et færøsk særanliggende. Spørgsmålet, om konventionen skal gælde for Færøerne, vil derfor blive forelagt Færøernes landsstyre, og når landsstyrets svar foreligger, vil det blive meddelt Det internationale Arbejdsbureau, hvorvidt konventionen finder anvendelse på Færøerne, hvor den tidligere omtalte lov af 13. april 1913 om arbejde i fabrikker m. v. for tiden er under revision.

Konventionen er hidtil tiltrådt af 30 medlemslande, bl. a. Norge, Sverige og Finland, og er trådt i kraft den 7. april 1950. I henhold til artikel 33 træder konventionen i kraft for enhver medlemsstat 1 år efter, at dens ratifikation er blevet indregistreret. Det foreslås, at folketinget giver sin tilslutning til ratifikation af denne konvention.